

setan teie kehha taetis rohtudega, siis saate waenlase ülle wõitu.“

„Tänan lubbamiise eest,“ kostis Reinowadder: „agga hä õn ja kehha kergus sawad mulle kõige suremad abbi mehhed ollema.“

Reinowadderi sõbrad jäiwad õfeks tēmale seltsiks ja püüdsid maggusa juttuga teina murre koormat fergitada. Suudmēda emand niitis lamba piirdega Reinowadderi pikkad karwad mahha ja wõidis ülle: ültfa kehha ilge ja sea raswaga, andis pealegi weel kawwalat nõuu, käsksis õfel rohkest jua ja wet rakkus finni piddada, misga ommiko enne wõitlemist sabba piddi nisutama ja liwa sees pühherdama. „Salwitut sabbaga katsuge teina filmi lūa, siis lähheb ta pool pimēdaks ja wõit on teie käes. Esiot salt näidake, kui olleksite naddoke arglik, kui ta ligemale tulleb siis andke ta filmile lõhna. Nüüd armas lelle poeg, eitke nattoke puhkama, kül äratame teid aegsaste üllesse.“ Siis astus ta Reinowadderi liggi, tõstis käypad ta pähhe ja pobbises lauso: sõnu: „Urri, kurri, murri! wortsi, lortsi, portsi, äffa, läffa, niffa, naffa, kaffa, lakka, Zuda, kaffa, Pergel, pasta, sum, sum, mum!“ Ja nüüd sowin teile õnne ja rahhulist und!“ Siis wiidi Reinowadder maggama.

Kui pissut ommiko walget nähti koitma, läksid Srmabbe ja udras Reinowadderit ärratama, üteldes: „Lõuske üllesse ja walmistage, ennast wõitlemisse wasto.“ Wõtke nattu e ommiko: surust kehha kinn

nitusses. Enne koitu püüdsin jõest teile parti.“ Reinowadder sõi ja jõi priiskeste, ja läks siis sõbradega seltsis wõitlemisse paika õnne katsuma.

12.

Kui kusiingas Reinowadderit lühhikeseks niidetud karwatega ja libbedaks märitut kehha näggi, affas ta sure ealega nacrma. „Rebbane, kawwal loom, kes sulle sedda õppetanud? üüdis kusiingas. „Sind nimetasse õigusse pärrast kelwide pealikkus. Sul on enam kelmistükki, kui koera seljas kirpu!“

Reinowadder kumardas allandlikult kusiinga, weel süggawamalt kusiingasa ees, lipputas sabba ja astus siis julgeste wõitlemise paika, mis kolmsabba sammo pikkuti ja niscama paljo lainti suur olli. Hunt olli oma sugguwõssaga jubba enne senna jõudnud, kes Reinowadderile wandudes kolledat otfa sowisid. Lõupard, sedda wõitlejate õigusmõistjaks olli seatud, lasks mõllemad wõitlejad selle peale wanduda, et nemad teine teisega õigusse pärrast tahtsid wõidelda. Kriimsilm wandus ähwartawa näoga: „Reinowadder on üks pettis, wallelik, mõrtfufas, rõwel, warras, abbiello rikkaja ja mitme mu kurjuse wõlguik, sedda mittokorda wae kaupa töölinni tabbati, süski kawwalusega ennast lahti peastis; sellepärrast peab ta nüüd ello ja surma peale miinoga wõitlema.“

Reinowadder wandus selle wasto: „Mis hundi issand miinõ peale kaebuseks wannub, on selge walle;